

— mõista Euroopa Komisjonilt välja summa 11 821,35 eurot, millele lisandub viivis alates 16. juunist 2010 Belgias kehtivas määras;

Kostja: Euroopa Komisjon

— mõista kõik kohtukulud — seal hulgas kulud, mis esialgselt olid kinnitatud summale 5 000.- eurot — välja komisjonilt.

Hageja nõuded

— tühistada komisjoni 6. mai 2010. aasta otsus asjas REC 07/07, millega tuvastatakse, et teatud juhul on imporditollimaksu järelarvestuskande tegemine õigustatud ning et nendest tollimaksudest vabastamine on ühe võlgniku suhtes õigustatud, kuid teise võlgniku suhtes siiski ei ole;

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas hagi, mille aluseks on vahekohtuklausel, palub hageja Üldkohtul sisuliselt tuvastada, et selleks, et arvutada hageja üldkuluseid, mida peaks kandma komisjon (eTen eriprogrammi käigus sõlmitud lepingute raames), nimelt osa üldkuludest, mida võib siduda projekti personalile antud toetustega, ei tohi alltöövõtjaid arvestada hageja personali hulka, kuivõrd need alltöövõtjad ei tekita hagejale mingeid üldkuluseid. Alltöövõtjate kulud ei tohi seetõttu sisalduda personalikulude kogusummas, summas, millega üldkulude kogusumma jagatakse, et jõuda nimetajani, mida abikõlbulike üldkulude osakaalu määramisel kasutada.

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja ja tema tolliagent esitasid ajavahemikus 22. juuni 1998 kuni 8. november 1999 Antwerpeni tollile võltsitud Hispaania AGRIM-litsentse banaanide impordiks Ecuadorist. Selle tulemusel kasutati alusetult tariifset sooduskohtlemist.

Oma hagi toetuseks väidab hageja, et kuivõrd alltöövõtjatega seotud kulud ei kuulu *abikõlbulike personalikulude* hulka, siis alltöövõtjate arvestamine hageja personali hulka personali kogukulude arvutamisel, mida kasutatakse abikõlbulike personalikulude määramisel, tekitab arusaamatusi.

Kõik väidetavalt võltsitud Hispaania litsentsid, mis olid aluseks tollivormistujärgsele sissenõudmisele, sai hageja oma Portugali maksuesindajast vahemehelt, kellelt hageja Itaalia tütarfirma ostis juba aastaid Hispaania ja Portugali litsentse.

Lisaks, asjaolu, et hageja personali hulka arvestatakse alltöövõtjad, toob hagejale kahju, kuivõrd selle meetodiga suureneb näitaja summa, ja sellest tulenevalt väheneb proportsionaalselt abikõlbulike üldkulude osakaal.

Belgia tolli- ja aktsiisimaksuamet esitas Euroopa Komisjonile taotluse jätta tollivormistujärgne sissenõudmine läb viimata ja/või vabastada tollivormistujärgselt sissenõutud maksudest. Seoses 1999. aastal toimunud impordiga võttis Euroopa Komisjon vastu keeldumisotsuse, mille peale hageja esitas käesoleva tühistamishagi.

11. augustil 2010 esitatud hagi — Van Parys versus komisjon

(Kohtuasi T-324/10)

(2010/C 274/41)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Pooled

Hageja: Léon Van Parys NV (Antwerpen, Belgia) (esindajad: Rechtsanwalt P. Vlaemminck ja Rechtsanwalt A. Hubert)

Hageja tugineb nimetatud otsuse tühistamiseks kuuele väitele.

Esiteks väidab ta, et rikutud on ühenduse tolliseadustiku artiklit 239, määrust (EMÜ) nr 1442/93 ja määrust (EÜ) 2362/98 ning ka tunnustatud kaubandustava nagu seda kirjeldab WTO. Komisjon rikkus sätteid, mis lubavad litsentside kasutusõigust omandada hageja kasutatud kaubandusmeetodi kohaselt, kuna ta leidis ebaõigesti, et hageja on tegutsenud hooletult.

Teiseks väidab hageja, et rikutud on ühenduse tolliseadustiku artiklit 239 ning proportsionaalsuse põhimõtet. Komisjon otsustas, et Hispaania litsentside tuvastatud võltsimine ületab tavalist äririski ning et seda tuleb käsitada kui erilist olukorda. Hageja vaidleb aga vastu sellele, et ta ei toiminud hoolsa kaupmehena, mistõttu ei ole täidetud ühenduse tolliseadustiku artikli 239 tingimused.

Kolmandaks rikkus komisjon ühenduse tolliseadustiku artiklit 239, EÜ asutamislepingu artiklit 211, usalduskaitse põhimõtet ja õiguse üldpõhimõtet *patere legem quam ipse fecisti*. Komisjon nõudis hagejalt suuremat hoolsust, kui eeskirjad seda ette näevad ja kui see selles sektoris tavaline on, kuigi komisjon ja Hispaania ametiasutused ei täitnud enda õiguslikke kohustusi.

Neljandaks on rikutud ühenduse tolliseadustiku artiklit 239 ja võrdse kohtlemise põhimõtet, kuna komisjon ei toiminud õigesti, kui kohtles 1998. aasta importi teistmoodi kui 1999. aastal toimunud importi.

Viiendaks on rikutud ühenduse tolliseadustiku artikli 220 lõike 2 punkti b. Ilma pikemata ei saa tuvastada, et tegemist ei ole Hispaania tolli eksimusega artikli 220 lõike 2 punkti b tähenduses.

Kuuendaks on rikutud olulisi menetlusnorme ja iseäranis hageja kaitseõigusi.

12. augustil 2010 esitatud hagi — Yoshida Metal Industry versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Pi-Design (mustade ringidega kaetud pind)

(Kohtuasi T-331/10)

(2010/C 274/42)

Hagiavaldus esitati inglise keeles

Pooled

Hageja: Yoshida Metal Industry Co., Ltd (Niigata, Jaapan) (esindajad: advokaadid S. Vereja, K. Muraro ja M. Balestriero)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstussainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Pi-Design AG (Triengen, Šveits)

Hageja nõuded

— tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstussainilahendused) esimese apellatsioonikoja 20. mai 2010. aasta otsus asjas R 1235/2008-1;

— jätta jõusse tühistamisosakonna 21. juuli 2008. aasta otsus ühenduse kaubamärgitaotluse nr 1371244 kohta;

— tunnistada ühenduse kaubamärgi registreeringu nr 1371244 kehtivust;

— mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt ja Pi-Design AG-lt.

Väited ja peamised argumendid

Kehtetuks tunnistamise taotluse esemeks olev registreeritud ühenduse kaubamärk: kujutismärk, mis seisneb mustade ringidega kaetud pinnas, kaupadele klassides 8 ja 21 — ühenduse kaubamärgi registreering nr 1371244

Ühenduse kaubamärgi omanik: Yoshida Metal Industry Co., Ltd

Ühenduse kaubamärgi kehtetuks tunnistamist taotleb pool: Pi-Design AG